

lidt efter lidt maa søge at faa løst. Men jeg paastaar, at den ikke løses i allerfjerde Henseende ved det Forslag, som de meget ærede Folketingsmænd have forelagt os. Derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til ved den endelige Afstemning at stemme for det.

Byriël-Jensen: Det, man især har klaget over under Arbejdet for at faa en ny Alderdomsunderstøttelseslov under den nuværende Ordning, er dette, at man ikke har bestemte Satser, og at man mangler bestemte Beløb for hver enkelt. Men selv om man fastslaar, saaledes som det er fastslaaet i det foreliggende Forslag, bestemte Minimalsummer, kommer man ikke derfor bort fra Skønnet. Man har jo søgt at komme bort fra Sogneraadens Skøn over, hvor meget hver enkelt skulde have, men man har ikke heller i det foreliggende Forslag gjort Forsøg paa at komme bort fra Sogneraadens Skøn over, hvorvidt de enkelte Ansøgere i det hele kunne komme i Betragtning eller ikke; det Skøn er der endnu, ogsaa i det foreliggende Forslag. Hvis man tænkte sig, at et Sogneraad vel var villigt til at begynde med et mindre Beløb paa 50 eller 75 eller 100 Kr. til en Familie, fordi man erkendte, at denne Familie var stillet saaledes, at det var meget vanskeligt for den at komme igennem, men at vedkommende Sogneraad derimod ikke vilde gaa op til at begynde med et Beløb paa 125 Kr., saaledes som det er foreslaaet her som Minimalgrænse for en Familieforsørger, saa blev Følgen ganske simpelt den, at vedkommende intet fik efter de foreliggende Regler. Det kan ikke nægtes, at det blev Resultatet. Nu ved jeg godt, at vedkommende har Ret til at klage til Overøvrigheden, men efter de Udtalelser, jeg har hørt ved adskillige Lejligheder, baade her i Rigsdagen og for Resten ogsaa undertiden uden for Rigsdagen, fra adskillige af Forslagsstillerne, har jeg ingen Grund til at tro, at man fra den Side har nogen større Tillid til Overøvrigheden. Ja, der er jo forskellige saadanne, nemlig en for hvert enkelt Amt, saa at det ikke er en enkelt Overøvrighed, der er Tale om, men de forskellige Overøvrigheder i Amterne. Naar en eller an-

den Sag er lagt i Kommunalbestyrelsens Haand, har jeg Vanskelighed ved at forstaa, at Medlemmer her i Folketinget, der ere Venner af det folkelige Selvstyre, kunne gøre Forsøg paa at faa Ländsting og Regeringen til at afstikke Grænser for Sogneraadens Myndighed, saadanne Grænser, som det er Meningen skulde afstikkes her. Det har jeg, som sagt, Vanskelighed ved at forstaa. Jeg glemmer slet ikke, at Sogneraadet er valgt af to Vælgerklasser, men jeg drister mig til at paastaa, at selv den Del af Sogneraadet, der er valgt af den Vælgerklasse, der ikke fuldt ud kan kaldes demokratisk, staar alligevel den fattige Del af Befolkningen, der skal benytte denne Alderdomsunderstøttelseslov, nærmere end Flertallet i Landstinget eller Regeringen, som man er nødt til at skulle have med, naar man skal gennemføre noget her i Rigsdagen. Det kan ikke nytte, man paaberaaber sig, at Folketinget staar den almindelige Befolkning og den fattige Befolkning nærmere end Sogneraadene, fordi Sogneraadene ere valgte af to forskellige Vælgerklasser — jeg ved heller ikke, om man vil paaberaabe sig dette — thi det maa vel erindres, at Folketinget ikke kan skabe Love alene, men skal have det Ländsting og den Regering med, som man forresten ogsaa fra Forslagsstillerne Side slet ikke plejer at betegne som særlig velvillige over for de fattige. Det ærede Medlem for Fakse (A. Jensen) mente forleden, at der skulde sættes faste, bestemte Beløb, og at de Beløb, som vedkommende selv var i Stand til at fortjene, skulde fradrages. Nu vide vi jo vel, at der er Mennesker til, man kalder Lurendrejere her i vort Land, og skønt det godt kan være, at der er forholdsvis flere Lurendrejere mellem de rige end mellem de fattige, er det dog sikkert, at der ogsaa kan findes saadanne blandt de fattige. Nu kunde det jo tænkes, at der var en saadan Lurendrejere, som maaske havde ret betydelige Kræfter — man kunde ogsaa godt tænke sig, at en Lurendrejere var en stærk Mand — meldte sig til Sogneraadet og sagde: nu kan jeg ikke holde ud at arbejde længere, medens der ved Siden af ham meldte sig en svag Mand med mindre Kræfter, en ærlig Mand, der gerne vilde blive ved at arbejde, saa længe han